Posudek vedoucího diplomové práce

Diplomant: Bc. Alexandra Nováková

Název diplomové práce: Právní odpovědnost za ekologickou újmu

Posuzovaná diplomová práce na téma „Právní odpovědnost za ekologickou újmu“ je zpracována v celkovém rozsahu 93 stran, které však zahrnují nejen vlastní text, ale i předepsané přílohy dané opatřením děkana PFUK v Praze k tvorbě diplomových prací.

Diplomová práce se zabývá problematikou z obecné části práva životního prostředí, konkrétně z oblasti ekologicko-právní odpovědnosti, konkrétněji odpovědnosti za ztráty na životním prostředí. Autorka ji rozdělila do sedmi kapitol, včetně úvodu a závěrů. Postupně diplomantka věnovala pozornost rámcové úpravě odpovědnosti za škody v Evropské unii, ze které vychází i současná česká právní úprava, dále teoretickým základům právní odpovědnosti v ochraně životního prostředí a konečně klíčové problematice právní odpovědnosti za ekologickou újmu. Středem pozornosti je přitom transpozice a implementace Směrnice č.2004/35/ES, o odpovědnosti za škody na životním prostředí prostřednictvím prevence a její nápravy. V šesté kapitole se autorka věnuje právní úpravě odpovědnosti za škody na životním prostředí ve Spolkové republice Německo. Tuto zemi si autorka vybrala logicky, neboť v ní strávila studijní pobyt v rámci programu ERASMUS. V závěrech podává diplomantka shrnutí nejvýznamnějších poznatků své práce, poukazuje na nedostatky platné právní úpravy a předkládá i některé úvahy *de lege ferenda.*

Diplomová práce je sice velmi popisná, je však třeba ohodnotit, že se autorka seznámila podrobně důkladně se základními prameny právní úpravy a doktrinálními prameny, prokázala schopnost orientace v právní úpravě a dokonce se pokusila i o své vlastní názory.

K diplomové práci mám i pár výhrad, zejména pokud jde o kapitolu věnovanou německé právní úpravě. Jednak autorka ve skutečnosti ani v kapitole šesté, ani v závěrech (subkap.7.4.) přes názvy kapitol skutečnou komparaci neprovedla, popisuje pouze německou úpravu, za druhé postrádám v německé právní úpravě informaci o uplatňování zákona Umweltschadengesetz 2007 v praxi. Dále zastávám názor, že český překlad názvů zákonů Umwelthaftunggesetz 1990 a Umweltschadengesetz 2007 provedený autorkou není v druhém případě správný, v jejím překladu totiž vypadají oba dva názvy stejně, osobně bych volil u druhého překlad celého názvu zákona, nikoliv jen jeho legislativní zkratky. Konečně mám výhradu k používání termínu „kompenzace za škody uvedením do původního stavu“ (str.72, 77), podle mě nejde o kompenzaci, autorka chtěla zřejmě vyjádřit „nápravu škody“. Na str.77

nechápu, co myslí autorka výrazem *„ochranné povinnosti provozovatele vůči státu.“* Z hlediska formálního bych autorce vytknul, že neprovedla důsledněji jazykové korektury.

Závěr: Diplomová práce Bc. Alexandry Novákové splňuje formální i obsahové požadavky na tento typ kvalifikačních prací na PFUK v Praze a proto ji doporučuji k ústní obhajobě, s navrženým hodnocením **velmi dobře.**

V rámci obhajoby doporučuji, aby se diplomantka věnovala následujícím dotazům:

1. Porovnejte transpozici Směrnice 2004/35/ES v ČR a v Německu a uveďte případné odlišnosti.
2. Jaký vliv hraje na praktickou aplikaci zákona č.167/2008 Sb. formulace základních pojmů ?

V Praze dne 18. února 2013

Doc. JUDr. Vojtěch Stejskal, Ph.D.
vedoucí diplomové práce